

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 4 rikkumine.

5. septembril 2017 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon**(Kohtuasi T-598/17)**

(2017/C 357/36)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* P. Pucciariello)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada käesoleva hagi esemeks olevas osas Euroopa Komisjoni 26. juuni 2017. aasta rakendusotsus 2017/1144, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, ja mis tehti teatavaks 26. juunil 2017, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheainsa väite, et on rikutud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 4 ja nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta⁽²⁾ artiklit 31.

Selle väitega vaidlustatakse vaidlustatud otsusega kohaldatud finantskorrektsioonid põhjendusel, et need on uurimisel selgunu suhtes ebalooilised.

Lisaks sellele vaidlustatakse nende korrektsoonide summa põhjendusel, et see on kindlaks määratud ebaproportsionaalsel ja ilmselgelt ebalooilisel moel, sest see on oluliselt suurem Itaalia ametiasutuste süükpandud käitumisest tulenevast võimalikust kahjust.

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 160, lk 103; ELT eriväljaanne 03/025, lk 414.

⁽²⁾ ELT 2005, L 209, lk 1.

4. septembril 2017 esitatud hagi – Hispaania versus komisjon**(Kohtuasi T-602/17)**

(2017/C 357/37)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindajad: M. Sampol Pucurull ja A. Gavela Llopis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tunnistada Hispaania Kuningriiki puudutavas osas kehtetuks Euroopa Komisjoni 26. juuni 2017. aasta rakendusotsuse C(2017) 4136 final, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) raames, puu- ja köögiviljasektor ning töödeldud puu- ja köögivilja sektor – rakenduskavad.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽¹⁾ artikli 26 lõiget 2.

- Hageja väidab selle kohta, et komisjon on teinud ilmselge vea tuvastades tootjateorganisatsiooni põhitegevuse tunnustamise kriteeriumi kontrollimata jätmise, kuivõrd kõnealune kontroll on tagatud turustatava toodangu väärtuse nõuetekohase kontrolli raames.
- Hageja väidab lisaks, et komisjon on rikkunud õiguspärase ootuse põhimõtet, sest komisjoni seisukoht ei ole koherentne sellega, mida ta väljendas uurimise FV/2010/004 tulemusel.

2. Teine väide, et on rikutud määruse (EL) nr 543/2011 artikli 104 lõike 2 punkti d ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

- Hageja väidab, et komisjon on ilmselgelt rikkunud seda sätet, sest ta tuvastas seoses rakenduskava muutmistaotlustega selles sättes ette nähtud investeeringute järjepidevuse ja tehnilise kvaliteedi kriteeriumi kontrollis puudused. Hageja täpsustab selle kohta, et kõnealune artikkel ei kohusta läbi viima analüüsi, mille raames võetakse arvesse tootjateorganisatsiooni äristrateegiat.
- Hageja väidab lisaks, et komisjon on rikkunud õiguspärase ootuse põhimõtet, sest komisjoni seisukoht ei ole koherentne sellega, mida ta väljendas uurimise FV/2010/004 tulemusel.

3. Kolmas väide, et on rikutud määruse (EÜ) nr 543/2011 artikli 59 punkti c alapunkti iv, artikli 60 lõikeid 2 ja 5 ning artiklit 65, samuti õiguspärase ootuse põhimõtet.

- Hageja väidab, et komisjon on teinud ilmselge vea tuvastades rakenduskava abikõlblikkuse kontrollis puudused, sest nimetatud määrus ei keela kanda investeeringutega seotud kulusid üle sama rakenduskava teisele aastale.
- Lisaks sellele olevat komisjon rikkunud õiguspärase ootuse põhimõtet, sest komisjoni järeldus ei ole koherentne kirjaga, mille Euroopa Komisjoni põllumajanduse peadirektoraadi peadirektor saatis 19. novembril 2013 vastamaks Hispaania ametiasutuste küsimustele nimetatud määruse artikli 65 kohaldamise kohta.

4. Neljas väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, ⁽²⁾ artikli 52 lõiget 2 ja dokumendis VI/5530/97 sisalduvaid juhised finantskorrektsioonide tegemiseks.

- Hageja väidab sellega seoses, et määratud kindlamääraline korrektsoon on alusetu, sest kontrollides ei esinenud puudusi. Teise võimalusena väidab ta, et korrektsoon on ebaproportsionaalne ning palub jätta korrektsooni määramata; kolmanda võimalusena väidab ta, et juhtumi erilisi asjaolusid ja komisjoni käitumist käesolevas asjas arvestades tuleb määrata korrektsoon määraga 2 %.

⁽¹⁾ ELT 2011, L 157, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 549.